

Publicerad 2018-03-09 16:17 av tom traubert

färjan från Rostock

miljarder ryggar har brutits
för att lyfta samhället mot himlen
och ännu offras generationers vackraste människor
åt förklätt vansinne,
men nånstans på en trottoar i Europa
har det alltid suttit en gatumusikant
som låtit sin mänskliga potential blomma.
som offrat oräkneliga nätter
bara för duggregnen, leenden i mjugg,
och gatornas själva estetik.

och trots att skönhet
sällan är värt mer än nån enstaka euro
kan det hända att du sätter dej ner bredvid
ett ungt par på färjan från Rostock
som ömt läser för varandra på vördsam tyska
samtidigt som skorstenarna kontinenten röker,
sakta släcks ut i havet,
och dom vreda vattnen breder ut sej längst horisonten
i det grundläggande allvar
som alltid går att falla tillbaka på.

som alltid utgör mänsklighetens sista utpost.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tom traubert med Poeter.se id #34435 innehar upphovsrätten